

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 106.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789798800/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

solide Deel af vor mandlige Befolkning, som have taget Attestats og kunne vente Ansættelse, – eller hvis ogsaa dette skulde slaae feil, at kunne paatage sig en Gouvernanteplads hos en Enkemand paa Landet af Embedsklassen.

Disse hoiere dannede Damer ere ofte saare unge, atten, tyve Aar og meget smukke at see til; deres Læber ere saa røde, deres Teint saa zart, Haaret slynger sig vellystigt om deres bløde Kinder, – og træffes man engang af et Blik halv tilsløret bag de lange Øienhaar, da skal man være ældre end jeg, for at ikke Pulsen skal slaae hurtigere og Blodet løbe til Hjertet og frembringe daarlige Tanker. Men de tale Æsthetik og synge med Foredrag; de beundre Thorvaldsens Arbejder og forstaae det Skabende i hans Kjærligheds Aldre, og de kunne give os en fyldestgjørende Forklaring over *Carica microcarpa* og hvorledes den bærer sig ad for at sætte Blomst.

Siig mig saa, Felix, hvor er den ubeskrivelige Uskyldigheds Duft, som uvilkaarligt fordrer Din Tilbedelse? Siig mig, Hr. Jespersen, naar dette interessante Moment fremtræder, da ubekjendte Følelser forstyrre det unge Hjertes Rø, det Moment der som De siger, er Blomsten i vort hele Livs Poesi. Siig mig, begge To, om der er Noget, vi kunne lære disse Damer, der ere saa lærde, at de hvad Dag det skulde være kunne gaae op til Cjordemoder Examen?

Emilie har ikke været i nogen hoiere Dannelses Anstalt, skreg Felix, medens Hr. Jespersen reiste sig og indtog en imponerende Stilling, for at sige:

Jeg maa protestere imod Deres Angreb i sin Heelhed, da det tydeligt fremgaaer, at De forvexler Begrebene Uskyld og Uvidenhed. Det undrer mig storligen, og netop fordi Forskjellen ligger saa nær ved Haanden, idet Uskylden er en Egenskab af en uskateerlig Værdi, hvorimod Uvidenhed steds er en Feil; ja, det synes mig endogsaa evident, at Uskylden aldrig glimrer saa stærkt som netop naar Uvidenheden reent er fjernet.

Nei, sagde Vilhelm, jeg forvexler ikke disse to Begreber, men jeg synes blot, at det var smukkere om man lod Uskylden blive, hvad den var, en negativ Dyd, som man ubetinget antager er tilstede, end at man stadser den op og gjør den til et Talent, hvormed der skal glimres i Selskaberne, ligesom med Fortepianospil og Botanik.

Jeg maa atter afbryde Dem, indvendte Cancellisten. Af den Maade, hvorpaa De før omtalte Damernes Lærdom, syntes der at fremgaae,